

LOV og EVANGELIUM

Nr. 10

DESEMBER 2000

36. årgang

Et barn er oss født, en sønn er oss gitt

Av Per Bergene Holm

Tekst: Jes. 8:13-9:7

Dette talte profeten Jesaja til et folk som var inne i en mørk frafallstid. Folket vendte seg bort fra Gud. Det er bakgrunnen for det veldige løftet han forkynte. Der dommen var størst, der skulle lyset skinne!

Men først kaller profeten folket til omvendelse: "Til ordet og til vitnesbyrdet!". Bare gjennom dette var det frelse og framtid. Vendte ikke folket om til det profetiske ord, så var det intet håp for dem. "Dersom de ikke taler i samsvar med dette ord, så er det ingen morgenrøde for dem." Morgenrøden vitner om at en ny dag er i emning. Det folk som ikke har noen morgenrøde, har intet håp, ingen framtid. Hvis folket ikke vendte om, var det mørke, angstfullt mørke, som ventet dem. De ville bli støtt ut i natten.

Det er noe forferdelig ved Gud. Du og jeg fatter det ikke helt. "Herren, hærskares Gud, ham skal dere holde hellig, og han skal være deres frykt, han skal være deres redsel." Slik taler profeten Jesaja. Han hadde selv fått se noe av Guds hellighet (Jes 6:1ff). Frykter du Gud, reddes du for ham? Framfor ham roper englene: "Hellig, hellig, hellig" – og de skjuler seg. Det er denne Gud vi har å gjøre med. Og det er denne Gud vårt folk har å gjøre med. Det er

en nidkjær Gud, en Gud som ikke ser gjennom fingrene med synd.

På Jesajas tid fryktet folket for Babel, stormakten i øst som kunne innta dem. Ser vi omkring oss, både på det ustadige været og urolighetene i Israel og andre steder i verden, så kan det gi grunn til frykt. Men det er intet å frykte mot å få Gud selv i mot seg. Og er Gud for oss, så kan intet av alt det vi frykter i denne verden skade oss. Det kan vi med fortrøstning overlate til Gud. "For åket som tynget det, og stokken på dets skulder, driverens stav, har du brutt i stykker, som på Midians dag (i Midian hadde Gud grepet inn til frelse på underfullt vis tidligere i Israels historie). For hver krigssko som er båret i slagtummelen, og hvert klesplagg som er tilsølt med blod, skal brennes opp og bli til føde for ilden." Nei, verdenssituasjonen er intet å frykte, så lenge Guds velbehag er over oss.

Men det var ikke folkets situasjon. Profeten taler om et folk som vandrer i mørket. Det vil si at de fører sitt liv i samsvar med mørket og mørkets krefter. Det er også situasjonen i vårt folk i dag. Å vandre i mørket er også et uttrykk for å trives i synden og å ha slått seg til ro der.

Men det folket som har slått seg til ro

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lektormisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/Dag Rune Lid, 5600 Norheim-sund, tlf./fax. 56 55 26 72. E-post: drlid@online.no

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70
E-post: jesp@c2i.net

Faste medarbeidere i bladet:
Per Bergene Holm og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Peru.

Formann: Karl B. Bø, Vistnesveien. 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46

Sekretær: Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland,
4360 Varhaug, tlf. 51 43 04 06
Bankgiro 3204 10 10222
Postgiro 0801 56 82133

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6.16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
tlf. 33 36 17 70, fax 33 36 17 71
Bankgiro 2490 45 39496
E-post: pbholm@online.no
Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

i synden, har slått seg til ro under Guds forbannelse. Det folket sitter i døds-skyggens land, dvs et land hvor døden hviler som en skygge. Dommen henger allerede over folket. Den er ennå ikke virkeliggjort, men den truer med å ramme folket, hvis det ikke omvender seg og blir frelst.

Å, om vi og vårt folk i dag forstod hvilken Gud vi har å gjøre med! En dag skal vi få kjenne det, når han åpenbarer sin herlighet på oss. Det blir en fryktelig dag. Måtte vi derfor høre profetens kall: "Til ordet og til vitnesbyrdet!" Der ligger redningen for oss som enkeltmennesker og for oss som folk. For alene hos Gud finner vi frelse fra dommen.

Det er det som er løftet som profeten også fikk forkynne for det frafalne Israel. Og det er gledesbudet som møter oss i julen. Gud selv har steget ned for å frelse oss fra sin egen dom og vrede. Guds Sønn er kommet for å søke og frelse det som er fortapt. Nettopp der hvor dommen er størst, der skal gledesbudet lyde.

Men denne frelsen blir bare dem til del som hører Guds ord og tar imot det: "Dersom de ikke taler i samsvar med dette ord, så er det ingen morgenrøde for dem."

Det lød et rop over Betlehemsmarken om frelse og fred, fordi Kristus, Herren, var født. Det er Gud i himmelen som kaller syndere til sin Sønn, verdens frelser. I Jesus er det syndenes forlatelse å få, for han har båret dine synder. Til ham kan du komme med dine synder, ikke for å fortsette å leve i dem, men for å bli rensset fra dem. For "Jesus, hans Sønns blod, renses oss fra all synd."

I Jesus, Guds Sønn, er det frelse,

men avviser vi ham, akter vi ikke på ham, så har vi ingen framtid, verken som enkeltmennesker eller folk.

Derfor er det så om å gjøre at vårt folk får høre budet fra himmelen. Hele Guds ord er et slikt rop fra himmelens Gud om at vi må vende om og ta imot Guds frelse, ta imot Jesus. "For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv" (Joh 3:16).

Tviler du noen gang på at Gud vil ha med deg å gjøre, så gi akt på Guds ord. Hvorfor har han gitt deg det? Jo, for at du skulle lese det og høre det og se hva han har beredt for deg. For det er noe øyet ikke så og øret ikke hørte, og som ikke oppkom i noe menneskes hjerte. I sitt ord forkynner Gud deg hva han har gjort til din frelse, for å frelse deg fra sin vredesdom.

Gud vil ha med deg å gjøre, han vil ha med vårt folk å gjøre. Han vil gi oss del i sin frelse. Og han vil frelse dem som er falt dypest, han vil inn der hvor mørket er størst. Det var derfor han

sendte sin Sønn til verden. Han sendte ham for alle!

Det var lite rom for profetens løftesord i hans samtid. Det var også lite rom for Jesus da han selv kom den første julenatt. Han kom til sitt eget, men hans egne tok ikke imot ham. Det var ikke rom for ham i herberget.

Men Jesus står ennå i dag for døren og banker. Han vil inn til oss - ikke for å dømme, ikke for å gjøre livet tungt og mørkt. Men han vil inn med all sin nåde, han vil gi oss syndenes forlatelse og evig liv. Han vil rense oss med sitt blod og gi oss fred med Gud i en god samvittighet.

*«Å, kom jeg opp vil lukke, Mitt hjerte
og mitt sinn,
Og full av lengsel sukke, Kom Jesus
dog herinn.
Det er ei fremmed bolig, Du har den
selv jo kjøpt.
Så skal du blive trolig, Her i mitt hjerte
svøpt.»*

L&E

Innholdsfortegnelse ~ Lov og Evangelium, desember 2000:

Et barn er oss født, en sønn er oss gitt Av Per Bergene Holm.....	side 1
Vår forløsning stunder til	side 4
Mine øyne har sett din frelse Av Ingar Gangås.....	side 5
Det kan ei forklares.. Av Karl Notøy	side 7
Er du fødd på ny? Av Dag Rune Lid	side 8
Alt avhenger av ordet Av Eusebio Alvis.....	side 9
Å være grunnfestet i troen Av Per Bergene Holm	side 10
Jesus navn være priset! Av C. O. Rosenius	side 13
«For meg er livet Kristus» Av Per Bergene Holm	side 15

Vår forløsning stunder til!

Guds barn må ofte sukke under motgang og besværligheter. De har ingen glede i denne verdens glede og herlighet. De er fremmede og utlendinger på jorden, utsatt for fristelser, hat og bespottelse. Men det vil ikke alltid forbli slik.

De skal en gang bli fridd ut fra alt ondt; de skal en gang bli forløst fra denne jordiske hytte, dette trengselens land, »til Guds barns herlige frihet.» Og hva kan være mer gledelig for dem enn å vite, at denne tid er nær, at deres forløsning stunder til? Hva kan glede dem mer enn tanken om, at de snart skal være evig forløst fra alt ondt, at de snart skal få være hos deres kjære frelser i himmelen, hvor det er hvile og fred. Og at de skal få se Ham, på hvem de har trodd og hvem de har elsket og forventet?

Visselig er det intet, som kan lignes med dette salige håp. Det oppmuntrer dem til utholdenhet; det gjør dem skikket til å tåle og lide alt for Jesu navns skyld. De lengter etter den tid, da dette håp skal bli til virkelighet. Med glede oppløfter de deres hoder, når de ser havet og bølgene be-

gyunner å bruse og himmelens krefter rokkes, for deres forløsning stunder til; deres strid er omme. Trengselen er forbi, og nå kommer Jesus med en evig forløsning for dem, nå kommer Han med lønnen for å betale enhver etter hans gjerning.

Å, hvor det fyller min sjel med alvor å tenke på det! Det bringer meg uvilkårlig til å spørre meg selv: Er jeg et Guds barn? Har jeg funnet nåde hos Gud? Er det min forløsning som nærmer seg, eller er det min dom? Å, hvor alvorfullt dette er! Og hvor nødvendig å stanse for dette i tide, før det er for sent. «Se, nå er den behagelige tid, se, nå er frelsens dag.» Nå er tiden til å søke Herren. Nå er det tiden til å dra rett nær til Gud og berede seg for den store forløsnings dag, som stunder til.

Brødre og søstre! Måtte vi i sannhet befinnes å være Guds barn, og måtte det være vår del og lodd en gang å samles med Herrens forløste i det himmelske Sion!

Fra J. Traasdahls andakts-samling «Lys i Hjemmet»

Mine øyne har sett din frelse!

Av Ingar Gangås

Den lille flokk

Simeon var en rettferdig og gudfryktig mann. Sammen med en liten flokk troende ventet han på Messias. Forventningen om han som skulle bli "Israels trøst" hadde vært levende helt siden det første evangelium lød i Edens hage. Snart måtte vel frelseren komme? Nå var situasjonen i Israel mørk. Landet var okkupert av en fremmed hær-makt. Hedenskapet var stort. Og det var gått over fire hundre år siden den siste profeten hadde gjentatt løftet: "Se, jeg sender min budbærer, han skal rydde vei foran meg. Brått skal han komme til sitt tempel, Herren som dere søker, paktens engel som dere stunder etter. Se, han kommer, sier herren, hærskares Gud." Mal 3:1

Mange var i ferd med å gi opp ventingen. Aldri før hadde situasjonen vært så kritisk. Tenk fire hundre år uten profet og konge! Det var ingen leder som Moses å stole på. Davids storslåtte rike lå i ruiner. Elias seier over Baalsprofetene var avløst av håpløshet. Hadde Gud glemt dem?

En stor glede

Noen hyrder på marken samtalte om dette, da de plutselig var omgitt av Herrens herlighet, mens engelen sa til dem: "Frykt ikke! For se, jeg forkynner dere en stor glede – en glede for alt folket. I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids by." Luk. 2:9-10 Lovprisninger fra englene

som sang: "Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag" fylte hyrdene med fryd og glede. Så var den lange ventetiden endelig over. Lengselen etter å se og oppleve underet drev hyrdene til krybben i Betlehem.

*"Å hvilken ære, For tanken alt for stor,
hans barn å være Som i det høye bor!
Når jeg er blevet Til Herren rett om-
vendt, Fra verden revet, Med Jesus
rett bekjent, I himlen skrevet Med lam-
mets røde prent!"*

(S.b. nr. 134)

Selve livet

Drevet av Ånden, hastet Simeon opp de siste trinnene til templet. Den siste tiden hadde han vært mer avhengig av disse nådestundene enn noen gang før. Av og til traff han også andre der som ventet slik som han selv. Samfunnet med de hellige, samtaler med Gud i bønn og lesningen i Boken var selve livet for ham. Spesielt var han glad i Jesajabokrullen. Det var så sant alt sammen: "Du har bare trettet meg med dine synder, og voldt meg møyen med dine misgjerninger. Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke i hu." Jes. 43:24b-25. "Men han ble såret for våre overtreddelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom" Jes. 53:5

Himmellengsel

Da foreldrene kom inn med barnet Jesus, ble han fylt av en ubeskrivelig glede. Så var ventetiden endelig over. Gledestårene rant mens han tok det vesle barnet i armene sine. Fylt av Den Hellige Ånd lovet han Gud og sa: *"Herre, nå kan du la din tjener fare herfra i fred, etter ditt ord, for mine øyne har sett din frelse, som du har beredt for alle folks åsyn, et lys til åpenbaring for hedningene, og en herlighet for ditt folk Israel"* Luk. 2:29-32

De helliges samfunn

Kjære venn, som leser disse linjer, lengter du etter Jesu Kristi dag? Du er vel klar over at han snart kommer for å hente sin brud? Han sier det selv at han er den gode hyrde som kjenner sine får. *"Mine får hører min røst, jeg kjenner dem, og de følger meg. Og jeg gir dem evig liv, de skal aldri i evighet gå fortapt, og ingen skal rive dem ut av min hånd."* Joh. 10:27-28.

Er du i Jesu følge? Trives du sammen med "den lille flokk som Jesus kjennes ved"? Har du din plass i bønnesamfunnet, der de troende samles? Er det om å gjøre for deg å være med på nattverdsamlingene? For der kjenner du samfunnet med Jesus og hans barn.

"Hvor salig er den lille flokk Som Jesus kjennes ved! I ham, sin Frelser, har den nok Nå og i evighet. I kjærlighet, i håp og tro Den vandrer her, og skal få bo Med ham når håp og tro forgår, men kjærlighet består. (S.b. nr 513, v. 1)

Jesus kommer snart

"For ennå er det bare en ganske liten stund igjen, så kommer han som komme skal, og han skal ikke dryge. Men den rettferdige av tro skal leve." Heb. 10:37-38a. Dette skal du ta til hjertet du som venter på "Israels trøst", slik Simeon gjorde. Din lengsel skal bli omgjort til glede når han kommer. Men dersom du har kommet vekk i fra Jesus og frykter hans komme, må du vende om før det blir for sent. Da angår fortsettelsen deg (Heb. 10:38b-39): *"Og dersom han unndrar seg, har min sjel ikke behag i ham. Men vi er ikke blant dem som unndrar seg og går fortapt, vi er av dem som tror til sjelens frelse"*

Jeg skulle ønske at du stanset opp og tenkte nøye igjennom din egen situasjon. Kanskje du må skynde deg til Jesus slik som hyrdene gjorde?

Og du som er redd for å ha mistet Jesus, skal også få komme til ham igjen.

"Men Jesus, er jeg en av dem, Vil du meg kalle din? Står jeg som hine fem Med lys i lampen min? Å, la meg ei til hvile gå Før derom jeg kan visshet få, Før du kan få det svar av meg: Du vet jeg elsker deg.

Og måtte det med gråt enn skje At dette svar jeg gav, Så vil du nådig til meg se Og tørke tåren av. Ja, når kun du som allting vet, Hos meg kan finne kjærlighet Og kjenne meg iblant din flokk Som din; så har jeg nok!"

(S.b. nr. 513, v. 2-3)

Det kan ei forklares ...

Av Karl Notøy

Vi mennesker er opptatt med å forstå alt, at alt kan forklares. Dette synet holder på å spre seg inn i de kristne rekker. Vi prøver å forstå Gud og hans frelse, og prøver å legge det til rette for tanken. Det hevdes at mennesket med sin fornuft kan finne vegen til Gud, – det er bare om å gjøre å forstå poenget i budskapet. Og så smøres det på med Guds kjærlighet.

Men Bibelen sier det klart at mennesket aldri kan bli frelst ved å forstå, men ved å høre. Kristendommen er en åpenbaringsreligion. Skal vi kunne komme til tro, må Ordet ved Den Hellige Ånd bli åpenbart for våre hjerter.

Jesus måtte si til Nikodemus: «Du er Israels lærer, og vet ikke dette.» Endog til Peter sa han: «Du har ikke sans for det som hører Gud til, men bare for det som hører menneskene til.»

Mennesket er så jordvent, og «alle tanker og hensikter i deres hjerter er onde hele dagen lang». Det eneste mennesket kan, er å synde. Endog våre beste gjerninger er smittet av synd.

Mennesket mener selv at det skal finne Gud. Mens Bibelens budskap er at Gud fant meg! – at han kom til meg i sitt ord, at jeg som var død ble gjort levende.

«Hvem kan da bli frelst?» spurte disiplene en gang. Og Jesus svarte at for mennesker er det umulig, men for Gud er alt mulig. Ja, det som var umulig for mennesket, det gjorde Gud, da han sendte sin Sønn og forlikte verden med seg selv.

Med tanken kan ingen forstå dette. David sier at «å forstå dette er for underlig for meg, det er for høyt, jeg makter det ikke». Som kristen møter du mange hvorfor. Det er ikke lett å forstå Guds veg. Du kan synes det blir mange bratte bakker. Og foten kan bli sår mange ganger. Nei, Guds skole er ikke enkel, – for vi vil så gjerne bli store, mens Gud vil at vi skal være små. Han vil lære oss ydmykhet.

La oss ikke prøve å legge budskapet til rette for tanken. For da begynner vi å ta bort det vi ikke kan forklare med tanken. Det er Den Hellige Ånd som skal forklare budskapet og gjøre det levende for våre hjerter. Hvem kan forstå frelsesverket, jomfrufødselen, eller Jesu oppstandelse? Nei, ingen kan forstå Guds handlemåte, for «Guds tanker er høyre enn menneskenes tanker». Han har gjennom Jesus Kristus gjort det mulig for meg å nå himmel og salighet!

Er du fødd på ny?

Av Dag Rune Lid

For ein del år sidan var eg på ein studietur til Paris. I møte med millionbyen dukka det opp ei bøn i mitt indre: «Kjære far, hadde vore mogleg å få treffe ein kristen i denne by?» Guds ord seier at me kan få be om alle ting, om Gud ikkje alltid svarer slik me tenkjer det.

Det blei travle dager, men ein ettermiddag tok eg meg ein tur for sjå på byen. Notre Dame- katedralen gjorde eit mektig kunstnerisk inntrykk, og deretter gjekk turen til Sacre Ceur. Her var mange kunstnarar samla på fortaua, og det gjekk på maling og portrett-teikning.

Medan eg gjekk bortover gata kom ein kunstnar og klipte ut ansiktsprofilen min, og det var ikkje tvil om at den likna. Litt lenger borte på fortauet sat nokre som med enkle blyantstrekar fekk fram dei finaste ansiktsuttrykk. Eg bestemde meg for å bli teikna av ei som såg ut til å ha ein god strek.

Ho hadde ikkje teikna lenge, før ho plutseleg spør: «— Er du fødd på ny?» Eit noko uvanleg spørsmål, men det blei innfallsporten til ei fin åndeleg samtale. Kvinna kunne fortelje at ho hadde vorte frelst for ikkje så lenge sidan. Ho hadde vore djevelen si tenestekvinna, besett av han, og hadde levd eit svært hardt og syndefullt liv. Men så hadde det forunderlege skjedd: Nokon hadde vitna for henne om Jesus — han som elsker syndarar til frelse. Jesu kjærleik

blei for sterk, og alt var endra i livet hennar.

Ho hadde levd i eit ubeskriveleg mørke, men no kunne ho vitne som songaren: «Da Jesus satte sjelen fri, brøt lyset frem på livets sti.» Ho hadde komme til Jesus om «natta» som Nikodemus (Joh 3), og fått erfare at Jesu blod kunne reinse sjølv hennar syndefulle liv. Ho var blitt frelst og fødd på ny.

Spørsmålet som ho stilte er like aktuelt i dag: Er du fødd på ny? Eit spørsmål du kanskje ikkje ynskjer å svare på, — men har du tenkt deg til himmelen så kjem du ikkje utanom dette spørsmålet, fordi Guds ord seier at «ingen kan sjå Guds rike utan at han vert fødd på nytt.» (Joh 3:3)

Denne kvinna hadde møtt den same Jesus som Nikodemus, og Ordet frå Jesu hadde funne rom i hjarta hennar. Livet vart heilt nytt, og no var ho ein brennande sjelevinnar. Etterpå fekk eg helse på fleire kunstnarar på fortauet rundt henne, — kvinner og menn som var vunne ved hennar vitnesbyrd. Stillferdig vitna dei no om Jesus - sin Herre og frelsar - midt i ein travel verdsby.

Det var i grunnen underleg å få møte nokre av Jesu vener også der. På heimvegen den ettermiddagen vart det nokre takkens tonar til han som kan svare på bøn, og som kan frelse fortapte syndarar også i dag.

Alt avhenger av ordet

Av Evangelisten Eusebio Alvis, Peru

Dette skal dere først og fremst vite, at i de siste dager skal det komme spottere med spott, som farer fram etter sine egne lyster og sier: Hvor er det blitt av løftet om hans gjenkomst? For fra den tid fedrene sovnet inn, forblir alt slik det har vært fra skapningens begynnelse. 2Pet 3:3-4

Peter taler her til de troende om tiden før Jesu gjenkomst. Vi som lever i dag befinner oss i de aller siste dager før Jesu gjenkomst.

Vi tenker kanskje at mange vil omvende seg like før Jesu gjenkomst. Men Bibelen sier her det motsatte. I de siste tider skal mange spotte og leve etter sine egne lyster. De skal vise til foreldre, besteforeldre og oldeforeldre som alle snakket om Jesu gjenkomst, – og så spotte fordi det tilsynelatende aldri skjer.

Ja, i de siste tider skal folk bli kalde og harde. Det blir vi også hvis ikke Guds ord holder oss i live.

Guds ord er mektig! Ved det ble himmel og jord skapt. Om du aldri har erfart Guds ords kraft, – se på skapningen, naturen, blomster, dyr og mennesker; det er alt blitt til ved Guds ord! Gud sa: «Bli lys!» Og det ble lys! Guds ord skaper hva det nevner.

Gud skapte mennesket og gjorde det til en levende sjel. Utviklingslæren om menneskets opprinnelse fra dyrene er eventyr!

Vi er alle skapt ved Guds ord! Og Gud opprettholder all skapningen inntil i dag. Men hva oppholdes de ugudelige til? Jo, til ilden og dommen! Dette

er et stort alvor, venner!

Hvis Jesus kom i denne stund; hvem av oss ville bli med ham? – og hvor mange ville bli tilbake? Bibelen taler alvorlig om dette! To skal være på marken. Den ene blir tatt med, den andre blir latt tilbake. Ektefeller skal skilles. Dette er virkelighet og et stort alvor!

Ransak mitt hjerte, Gud! Gud kjenner ditt hjerte bedre enn du selv! Her gjelder ikke våre følelser og tanker, men hva Guds ord sier! Du kan føle deg optimistisk og vel til mote, men bare Guds ord kan frelse deg! Ordet må gi deg liv! Alt avhenger av Ordet og Jesu frelsesverk på korset. Der er frelsen, intet annet sted!

Vi fristes til å bli jordiske i våre sinn. Vi fristes av jobb og penger. Gud vil at alle skal bli frelst. Men mennesket vil ikke bli frelst!

Kristus døde for oss og stod opp 3. dag, han gav sitt blod til soning for våre synder. Slik er hans kjærlighet til syndere! Men likevel vil ikke folk bli frelst. Det ser ut til at fortapelsen blir mer folkerik enn himmelen.

Hør Guds ord! Bare der er liv og frelse! Jesus kommer snart. Alt det mennesker har gjort skal forgå, hvor fint det enn kan være. Bare ett skal bestå: Guds ord og de som er blitt frelst ved Guds ord!

Måtte Herren se til oss og rense oss i sitt blod og levendegjøre sitt ord for oss, det som er levende og virksomt!

*Fritt etter andakt ved
Bibelkurs i Peru 3/11-2000*

Å være grunnfestet i troen

Av Per Bergene Holm

Likesom dere altså tok imot Kristus Jesus som Herre, så vandre i ham, rotfestet og oppbygget i ham, grunnfestet i troen slik dere har lært, rike på takk.

Kol 2:6-7

En kristen vil ofte kjenne på at «livet ei vil svare, som om det rett var hjertets sak.» Han har forsøkt å tro på Jesus og syndenes forlatelse i hans navn, men det har ikke blitt noen virkelig forandring i livet. Han sliter med de samme synder som før, og synes kanskje det endog er verre enn før han fikk tro seg frelst. Og så hører han andre stå fram og vitne om hvordan alt ble forandret da de fikk den og den opplevelsen, da de ble døpt i Den Hellige Ånd osv. «Det er noe mer å oppleve, det er mulig å komme videre enn til korset.» Slik tales det fra mange hold, men slik taler ikke Guds ord her.

Vi skal ikke nekte for at vi lever et dårlig kristenliv og fornekte at det er noe alvorlig galt i vårt liv som kristne, målt mot det livet Jesus og apostlene beskriver som normalt for en kristen. Men vi skal ikke godta talen om at feilen ligger i at vi ikke er kommet lenger enn til korset. Feilen ligger nok heller i at vi så lite lever

ved korset og så lite er avhengige av Jesus! Det er altså ikke for mye av Jesus hos oss, men alt for lite!

Rotfestet i Kristus

I stedet for å gå videre til noe annet, så skal vi vandre i Kristus, på samme måte som vi tok i mot ham, dvs. som vi hørte ham forkynt første gang, som alt vi trenger til liv og salighet. Den kristne vekst består ikke i å komme videre til noe nytt og annet. Enhver kristen har fått alt i Kristus, syndenes forlatelse og evig liv, barnekår og arverett hos Gud. Livet i Kristus er et liv i avhengighet av ham, fordi alt jeg trenger til liv og vekst er gitt meg i ham.

Den som hører Jesus til er som en plante som har blitt satt ned i god jord hvor alt han trenger for å leve og vokse er gitt ham. Forskjellige planter med de samme livsbetingelser, har likevel ikke alltid den samme vekst. Det avhenger av i hvilken grad de fester rot og suger næring.

Slik er det også i vårt liv i Kristus. Hele vårt liv som kristne springer ut av Guds nåde i Kristus, av evangeliet. Vår oppbyggelse i Kristus henger sammen med vårt rotfeste i ham. Det er ingen vekst som ikke spring-

er ut av en stadig dypere erkjennelse og avhengighet av Jesus. Står det dårlig til med deg som kristen, så er det fordi du lever borte fra Jesus i ditt hverdagsliv og lite er avhengig av ham.

Hvordan Peter ble grunnfestet

Peter skulle gå med Jesus i både fengsel og død, mente han. Han syntes han var kommet lenger enn alle de andre i sin tro og kjærlighet til Jesus. Han vitnet for Jesus og de andre om at Jesus var alt for ham. Men han hadde mistet avhengigheten av Jesus, og regnet bare med seg selv. Og vi vet hvordan det gikk. Vi møter en annen Peter siden, en som må holdes oppe ved Guds makt (1Pet 1:5), en som er avhengig av Jesus og liten i egne øyne.

Du og jeg må grunnfestes i troen. Vi blir aldri utlært i evangeliet, men må høre det igjen og igjen. Det er det siste vi tror og setter vår lit til. Om vi synes vi kan evangeliet og er i stand til å vitne om det for andre, så kommer vi aldri lenger enn til å stave på de første bokstavene i det i vårt eget liv. Evangeliet er og blir noe fremmed for oss, noe vi lett glir bort fra og som vi så alt for lite har grepet eller er grepet av.

Vi må derfor igjen og igjen ved lovens ord og erfaringen av vår egen svikt avkles vår egen tanke om vår evangeliske fortreffelighet og framstilles like nakne og elendige som vi i sannhet er. Du må ikke unndra deg lovens ord når den anklager deg og viser deg hvordan det virkelig er fatt med deg. Da fristes du og jeg til å forsvare oss, til å trekke fram noe hos oss som skal dokumentere vår kristenstand, at vi er rett evangeliske og frigjort. Ikke gjør det, men la deg avkle og dømme, selv om dommen skulle ende med erkjennelsen: «Jeg er visst ingen kristen. Jeg har visst bare gudfryktighetens skinn, men har fornektet dens kraft.» Målt mot hellighetens krav, holder du aldri mål. Det gjør verken din tro, din gudsfrykt eller din helliggjørelse. Det er alt sammen smittet av vantro og egenrettferdighet fra først til sist. Ikke minst gjelder det din tro.

Hvorfor lever du så skrøpelig som kristen? Det har sin grunn i din vantro og egenrettedighet. Det kommer av din manglende tillit til Jesus og manglende avhengighet av ham. Du må ikke skylde på noe annet.

Anfektelse og rotfeste

Når ditt kristenliv anfektes og truer med å falle helt overende i stormen, så er det bare en ting som holder deg oppe, og det er rotfestet. Vi frelses ñ Gud være takk - ikke på grunnlag av vår tros kvantitet eller graden av vår helliggjørelse, men vi frelses ved vår tilflukt til Jesus i vår nød, selv om troen vår er som et sennepskorn! Jesus frelser dem som i sin nød roper til ham: «Herre frels oss, vi går under!» (Matt 8:25).

Ta din tilflukt til Jesus. Fortell ham alt. Fortell ham om din vantro og om din egenrettferdighet, din ulyst til Guds bud og livet i hans tjeneste. Fortell ham om hvordan du frykter at evangeliet ikke er ditt hjerter sak, når du tenker på den mangel av virkning det har hatt i livet ditt.

La Jesus få stille deg sine ransakende spørsmål, slik han gjorde det overfor Peter ved Genesaretsjøen. La spørsmålet om du i det hele tatt har ham kjær få trenge inn. Det ble ikke levnet mye igjen hos Peter av hans tro og kjærlighet. Men ett ble klart for Peter der ved Genesaretsjøen: Han hadde tross alle svikt Jesus kjær, for Jesus var hans eneste håp, den eneste som kunne frelse ham fra hans synd, fra hans svikt - ja, fra ham selv.

Ved Genesaretsjøen ble Peter grunnfestet i troen, i *troen på Jesus*.

Det var ute med Peters tro og kjærlighet. Han hadde sviktet, men Jesus sviktet ikke.

Hemmeligheten i kristenlivet

Et aldeles nytt liv fødes og vokser i den som lever i og av evangeliet. Dette evangeliets liv i den troende er hemmeligheten i alt sant kristenliv. Den som ikke kjenner til dette livet og den kilde som dette livet strømmer ut fra, vil si at Skriftens tale om en kristen er overspente talemåter uten rot i virkeligheten, at det er ikke-realiserbare ønskedrømmer. Men det er det ikke! Skriften regner med evangeliets kraft, og hvis dette er noe fremmed i våre liv, så vitner det om hvor lite evangeliets ord har rom i våre hjerter. Vi regner kun med oss selv, med vårt kjød og våre egne krefter, og så vil vi leve kristenlivet ut fra det. Men av kjødet blir det ikke noe annet enn kjødelighet, det er sikkert.

Hos Peter ble det en helt ny kraft i livet etter møtet med Jesus ved Genesaretsjøen. Han som i kraft av sin egen kjærlighet og tro overfor ei tjenestejente hadde bannet på at han ikke kjente Jesus, han kunne i avhengighet av Jesus ikke «la være å tale om det han hadde sett og hørt» selv om han sto for Det høye råd. Hva kunne føre til en slik forandring? Jesus!

Jesu navn være priset!

Av C. O. Rosenius

Hver den som tror på ham, skal ikke bli gjort til skamme.

Rom 10:11.

Hør! Du skal ikke bli bedratt i ditt håp om frelse, du som søker den hos Kristus. Uansett hvor mørkt og usikkert alt ofte kan se ut her i livet, skal du ikke bli gjort til skamme i ditt håp, bare du har levet ditt liv i troen på ham.

Dette er noe vi ganske snart fatter med forstanden. Men måtte nå Gud vekke oss opp så det virkelig blir åpenbart for oss!

Spørsmålet om å «ikke bli gjort til skamme», er jo et spørsmål om hvor vi skal tilbringe evigheten; – som burde vekke opp mange, men også bli til stor trøst for andre.

Og håpet om frelse og evig liv kan være enten sant eller falskt. Vi skal være klar over at de fleste mennesker har et visst håp for evigheten. Men grunnlaget som det enkelte menneske bygger sin forhåpning på, er svært forskjellig.

Det mest vanlige er jo en blanding av Guds miskunnhet og egen fortjeneste. Men i tillegg har ethvert vantro menneske vanligvis også noe spesielt som de håper på, en trøst som de «tar med i beregningen». Noe som skal forminske deres skyld, eller til og med være en «fortjeneste». Men

uansett hva denne trøsten måtte være, så vil alltid dette deres håp bli gjort til skamme på den siste dag.

Bare de som i Bibelens mening «tror på Sønnen», skal få evig liv når han kommer igjen. Men så er det akkurat disse som i prøvelsens tid på jord så ofte anfektes med denne frykten: «Bare jeg ikke likevel, etter alt jeg har trodd på Herren Jesus, til slutt skal bli gjort til skamme».

For Guds barns prøvelser vil alltid være både store og mange. Så sterkt er fordervet som bor i dem, og så bekymringsfulle deres fall og svakheter. Så underlig og skjult er Herrens nåde. Så vekslende og ufattelig den måten han fører oss på. Og til slutt: Så fryktelig er djevelens glødende piler, - at mang en troende sjel urolig har tenkt: «Hvem vet om jeg ikke tror og tror så lenge at det ender med at jeg blir fordømt?»

Den ene har kilden til sin verste anfektelse i en eller annen iherdig fristelse. Med all sin bønn og alle nådens midler blir han aldri virkelig utfridd, men må alltid trekkes med den.

En annen ser hele sitt liv er fullt av synd, forsømmelser og vantro. Han synes ikke det kan være mulig at Guds Ånd bor i ham.

En tredje bekymres over at han er så forferdelig tørr og likegyldighet, har så stor mangel på alvor, på redelig

vilje, sorg over synden, bønn o.s.v. Han er redd for at han er en hykler, er sovnet inn og er åndelig død.

Da blir spørsmålet: Kan bare dette at jeg ennå tror på Jesus, klynger meg til ham og ikke kan unnvære han, være nok mot all fare?

Da er svaret: Ved troen er du blitt et nytt menneske som alltid klynger deg til Kristus. Likevel kan det ennå være mye hos deg som er galt, som kan beklages og som du må rette på. Men ved det ene at du ennå lever i troen på Kristus, er du tross alt et nådebarn, og vil også nå fram til himmelen. Fremdeles vil du likevel alltid kjenne en så sterk kamp mellom kjødet og Ånden, som apostelen taler om i Rom 7:15-25. Så du som han vil måtte rope: «Å, jeg elendige menneske! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?»

Likevel er all denne elendigheten ikke noe bevis på at troen er falsk. Og kan heller ikke sette ut av kraft den eviggyldige nådepakten. For i den står du jo bare i troen på Kristus. Og i ham er jo all din synd og elendighet forlatt! Det er jo «ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus». Det er bare dette ene avgjørende: «Den som har Sønnen, han har livet».

Ja, apostelen sier til og med at hvis noen av hjertet i sin tro bygger på den éne grunnvollen som er lagt, Kristus, så skal han bli frelst. Og det selv om han har fortsatt så galt at han har bygget videre bare med høy og strå. For dette skal brenne opp så

«han lider tap», d.v.s. at han mister sin lønn for sitt byggverk. «Men selv skal han likevel bli frelst, men da som gjennom ild».

Legg merke til dette! Bare på grunn av dette éne; at han med hjertets tro bygget på den rette grunnvollen, skal han likevel bli frelst. Selv om han altså bygget så galt. Ja, til og med i læren bygget så galt.

Da kan vi jo være ennå mer sikker på at alle de fall vi (ikke bare ut fra den sanne læren, men også ut fra et hellig sinn) selv forkaster, fordømmer, gråter over og tukter oss selv for, – alltid skal få være under en stadig forlatelse. På grunn av ham som vi tror på, vår Herre Kristus, hans fortjeneste og forsvar.

Dette vitner Skriften om over alt. Det samme sier jo også teksten vi har for oss i dag: «Hver den som tror på ham, skal ikke bli gjort til skamme».

Bare i ham har vi en evig nåde, ja, et nåderike, som skal være mektig over de fall som ennå rammer og bekymrer oss. Det var dette Kristus ble sendt til jorden for. Han skulle være en virkelig frelser og forsvarer. Og da ikke bare for noen tenkte eller innbilde, men for virkelige synder.

Lovet være hans navn! «Hver den som tror på ham, skal ikke bli gjort til skamme».

*Fra Husandaktsboken,
betraktning for 8. november.*

«For meg er livet Kristus!»

Av Per Bergene Holm

Per Bergene Holm fortsetter her sin gjennomgang av Filipperbrevet. Denne artikkelen tar utgangspunkt i Fil 1:21 – 2:5. Les gjerne det aktuelle skriftavsnittet før du fortsetter med artikkelen!

Red.

For meg er livet Kristus og døden en vinning. Men dersom det at jeg lever i kjødet gir frukt av mitt arbeid, da vet jeg ikke hva jeg skulle velge.

Fil 1:21-22

Det viktigste for Paulus er å få høre Jesus til og ære ham. «*For meg er livet Kristus,*» sier han. Å leve var for Paulus ett og det samme som å leve for Jesus, forkynne ham og ære. Hans liv gikk opp i det ene å høre Jesus til. Derfor var døden heller ikke noe tap, men tvert i mot en vinning, for det førte ham jo bare nærmere Kristus.

Men skal han velge, så vet han ikke helt hva han skal velge. Skal han tenke på seg selv, så vil han helst bryte opp og være med Kristus, for det er så **mye, mye bedre** for ham (v.23). Men av hensyn til de troende, så er det bedre at han blir i live, slik at han kan tjene dem og ære Jesus på den måten. Og da han er forvisset om at han enda

ikke har fullført sin tjenestegjering, så vet han at han skal bli i live.

Her ser vi hvordan hele apostelens liv og død står under dette ene synspunkt: Hva som tjener menneskenes frelse og Jesu ære. Det er det alt dreier seg om!

Og det er det ikke bare for Paulus, men for enhver kristen. Den eneste grunn til at du lever her på jorden er at du skal vinne mennesker og ære Jesu navn.

«Da vi altså kjenner frykten for Herren, søker vi å vinne mennesker,» sier Paulus i 2Kor 5:11. Enhver som har kommet i et rett forhold til Gud gjennom troen på Jesus, søker også å vinne mennesker. Når Guds egen kjærlighet utøses i et menneskehjerte, så vil mennesket det samme som Guds kjærlighet vil – nemlig at mennesker skal bli frelst!

Ved å bli på jorden vet apostelen at han også skal virke til **fremgang** og **glede** for de troende (v.25). Det er ikke nok at mennesker blir vunnet for Jesus. De må også vokse i troen!

Vi formaner i Skriften til å oppbygge hverandre på vår høyhellige tro, slik at vi grunnfestes i troen og ikke

er uvirksomme i troen, men virker til sjelers frelse og til ære for Jesus.

I første del av kapittel 1 har apostelen talt om seg selv, sitt forhold til de troende i Filippi og sin stilling som fange i Rom. Om Paulus og Guds rikes sak trenger ikke de troende å bekymre seg.

Det er bare en sak de trenger å bekymre seg om, at **de lever et liv som er Kristi evangelium verdig** (v.27).

Å *leve et liv* betyr egentlig *å leve som en medborger*. Filippi var en romersk koloni og ga borgerne romersk medborgerrett. Men med rettigheten kom det også plikter. Slik er det også for en kristen. Å høre Jesus til gir meg borgerrett i himmelen, men det forplikter også at jeg lever som en himmelborger, lever verdig Kristi evangelium.

Evangeliet om frelse fra synden og Satans makt setter meg over i Guds rike, det gjør meg til borger av himmelen. Å leve verdig evangeliet vil nettopp si å leve i samsvar med det livet jeg er frelst til. Evangeliet innebærer også at det himmelske livet ved Guds Ånd har flytt inn i mitt hjerte.

Det er dette livet i Ånden jeg nå skal leve. En kristen skal leve det himmelske livet her på jorden. Vi er utlendinger her i verden, vi har vårt hjemland i himmelen. Og så skal vi med vårt liv her i verden dra denne verdens mennesker til Guds rike.

Det skal vi blant annet gjøre ved **å stå fast i én Ånd, og med én sjel kjempe for troen på evangeliet** (v.27).

Vi skal stå fast i evangeliet, stå fast i nåden. Dette er et verk av Den Hellige Ånd. Åndens enhet oppnås ikke gjennom kirkemøter eller forhandlinger, men er Åndens gjerning, der Han forener de troende og grunnfester dem i det samme evangeliet.

Denne enheten er en realitet. Den kristne enhet er enheten av de mennesker som Ånden har fått føre til sann og levende tro på Jesus. Og denne enheten kommer til syne nettopp gjennom at de troende som med én sjel holder fast på evangeliets sannhet og forsvarer det mot angrep.

Den strid og splittelse i de ytre kirkesamfunn og organisasjoner som følger av denne kampen, er ingen motsetning til Åndens enhet. For Åndens enhet er ingen enhet mellom sannhet og løgn.

Derfor skal vi ikke la oss skremme av evangeliets motstandere, selv om de kommer med trussel og vold. Når de troende som Paulus frimodig står fast midt i trengsel og forfølgelse, så er det et varsel for verden om deres urett og fortapelse, men for de kristne er det et varsel om frelse.

Dere har fått den nåde, ikke bare å tro på Kristus, men også å lide

for ham (v.29). Det er nåde å få li-
de for Jesu skyld, det er et gode for
en kristen. Det tjener hans evige
frelse og er et mektig vitnesbyrd for
verden. Vi skal prise oss lykkelige
når vi anses verdige til å bli vanæ-
ret for Jesus navns skyld.

Av det vi har lest og av det som nå
følger, ser det ut til at det har vært
uenighet og splid i menigheten i Fi-
lippi. Apostelen taler derfor om vik-
tigheten av enhet og formaner til
enhet.

Først spør han de troende om det
er **noen trøst i Kristus, noen
oppmuntring i kjærligheten, noe
samfunn i Ånden, noen medfø-
lelse og barmhjertighet** (Fil 2:1).
Dette er et retorisk spørsmål. Han
minner dem om hva som er gitt
dem i Kristus. I Jesus har de jo net-
topp fått trøst, oppmuntring i kjær-
lighet, samfunn i Ånden, medfølel-
se og barmhjertighet. Apostelen
taler altså ikke om noe de kristne
skal eller bør få, men om noe de ei-
er i Jesus. Alt en kristen trenger for
liv og guds frykt er gitt ham i Jesus.

**Da gjør min glede fullkommen,
så dere har det samme sinn og
den samme kjærlighet, ja med
én sjel har det ene sinn** (v.2).
Paulus gleder seg over menighe-
ten i Filippi, og han ber om at hans
glede over de troende må være
uten noe skår, at den må være full-
stendig.

Det blir den hvis de troende har det

samme sinn og den samme kjær-
lighet.

Hvilket sinn og hvilken kjærlighet
taler apostelen om da? Jo, han ta-
ler om Jesu sinn og Jesu kjærlig-
het! Hver og en som hører Jesus til
har jo fått Jesu sinn og Jesu kjær-
lighet utøst i sitt hjerte. Dette sinn
og denne kjærlighet vil alltid ett og
det samme, derfor er det hans øn-
ske at de troende med én sjel har
dette **ene sinn**.

Vi forstår da at når det er uenighet
og splid, så kommer det av at noen
ikke har Jesu sinn eller ikke lever i
samsvar med dette sinn, men sø-
ker seg selv og sitt eget. De lever
ikke som Jesu Kristi treller, men le-
ver selvlivet.

**Gjør ikke noe av ærgjerrighet el-
ler av lyst til tom ære** (v.3). Her
ligger årsaken til spliden og tve-
drakten. Det er altså ikke tale om
ulikt syn på evangeliet. Nei, finnes
der ulikt syn på evangeliet, da må
det være partier, da kan det ikke
og skal det ikke bli enhet. Da må
det kjempes, da må det strides for
evangeliets renhet og sannhet.
Men her gjelder det selvlivet.

Ærgjerrighet betyr egentlig et sinn
som *vil ha rett* eller er *trettekjært*.
Det er tale om en som kjenner seg
forulempet og som nå søker å få
rett. Det er kjødelig og syndig å
hevde sin rett, og det ødelegger
hjerteforholdet til Jesus.

Lyst til tom ære uttrykker et sinn som vil bli lagt merke til og som derfor blir fornærmet hvis en føler seg forbigått. Da trekker en seg vekk eller begynner å klage og finne feil på andre. Så viser det seg at en ikke er opptatt av Herrens sak, men av egen makt og posisjon.

Akt hverandre i ydmykhet høyere enn dere selv (v.3). Den som ser seg selv i Guds ords lys og ser sine egne brist og feil og tyr til Jesu kors med sine synder, han får nok med seg selv og sin egen synd. Andres synd blir som dråper mot hans eget syndehav.

Den ydmyke blir grepet av Guds nåde mot en selv, og er forundret over at en virkelig skal få eie syndenes forlatelse. En kan nok forstå at de andre kan få nåde, men tenk at jeg skal få høre Gud til!

Ydmykhet frir fra selvopptatthet og trang til egen ære, den utelukker all egen ære. Sann ydmykhet hører nemlig sammen med nådesinnet, det å vite seg frelst av nåde, ufor skyldt og for intet.

Når jeg har fått alt for intet, så behøver jeg ikke tenke på meg selv eller søke mitt eget, da er jeg fri til å tenke på de andre, **ha de andres gagn for øye** (v.4). Jeg har jo allerede alt!

La dette sinn være i dere, som og var i Kristus Jesus (v.5). Her er det ikke bare tale om å ta Jesus som et eksempel og lære av ham. Det skal vi nok, for Jesus er det beste eksempel på ydmykhet og kristelig kjærlighet!

Men det hjelper ikke å ha Jesus som forbilde og eksempel, dersom det sinn som var i ham ikke er i meg. Og dette sinn får jeg altså ikke ved å prøve å ligne Jesus, men det sinn får jeg hos Jesus, gjennom at han bor i meg ved Den Hellige Ånd.

Men bor Jesus i meg med sitt sinn og sin kjærlighet ved Den Hellige Ånd, så skal jeg hver dag søke etter at dette sinn får utfolde seg og gjennomtrenge meg i hele mitt liv og virke. Jeg må stadig fordype meg i Jesu kjærlighet til meg, trenge inn i hans nåde og miskunn og slik bli i hans kjærlighet.

Og jeg må stadig innvie mitt liv til Jesus, stille meg selv og mine lemmer til rådighet for ham, som hans trell og eiendom, slik at han får leve sitt liv i og gjennom meg.

Hebr 12:1 uttrykker det slik: «Med blikket festet på Jesus, han som er troens opphavsmann og fullender.»

Dette bildet har vi fått fra søndagsskolen i bydelen «Alto Selva Alegre» i Arequipa, Peru. Barna stilte opp søndag 12. november for å sende sin hilsen til misjonsvennene i Norge. På sidene står søndagsskolelærerne. Ta dem med i bønn til Gud!

Velkommen til nyttårsleir

på Bibelskolen på Fossnes

29. desember 2000 - 1. januar 2001

Priser:

Full pensjon kr. 600,-, 0-5 år gratis, 6-12 år kr. 300,-, ungd./stud. kr. 450,-.
Max fam.pris kr. 1 800,-. Tillegg for sengetøy og enkeltrom.

**Påmelding innen 20. desember 2000 til
Bibelskolen på Fossnes, tel. 33 36 17 70**

Detaljert program sendes alle påmeldte!

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

www.nll.no

Bibelskolen på Fossnes

- Dette har vært et annerledes år der jeg har fått arbeide med Guds ord, og hvor jeg har blitt grunnfestet i Ordet. I timene, når vi har arbeider med Bibelen, har det vært godt å få oppleve at Guds ord er levende. Som valgfag har jeg hebrisk, GT's eget grunnspråk, og det er utrolig interessant.

Hildegunn Stensvold Hansen, Moss
Elev 2000/ 2001

Skolen holder til i Stokke kommune i Vestfold, og har både halv- og ettårig kurs. Oppholdet ved skolen er svært rimelig. Neste kurs starter over nyttår. Både unge og eldre er velkomne for kortere eller lengre perioder. Det er også mulig å komme for bare 1-2 uker.

For mer
informasjon:

Bibelskolen på Fossnes, 3160 Stokke,
Tlf: 33 36 17 70, Internett: www.nll.no